

ಸಾಗರಿಕೆ

■ ಕೃತಿ ಎನ್ನೋ

ಚಿಕ್ಕ: ಸಂಕೋಚ್ ಸಹಿತ್ತು

ದ್ವಾರ್ಮಪುರಿ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ದುರ್ಗಸಿಂಹನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು.
ಅವನಿಗೆ ಜರುಸಿಂಹನೆಂಬ ಪಿತಾಮಾತ್ರ ಪ್ರತ್ಯನಿಧಿನು.
ಮಹಾನ್ನಾ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತನಾಗುವಂತೆ
ರಾಜನು ಒಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಿದ್ದನು. ತಂದೆಯ
ಆಸೆಯಂತೆಯೇ ಜರುಸಿಂಹನಿಗೆ ಕುದುರೆಸಾರಿ,
ಬೇಟೆ, ಸಮರಕಲೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಕಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿತು. ಕಂಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಸುತ್ತೆಮುತ್ತಲಿನ ಯುವಕರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ್ದನು.
ಒಮ್ಮೆ ನೀರಿಗಿದನೆಂದರೆ ಸಾಕು ಮೀನಿನ
ಚಮತ್ವಾರವನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರಾಪ್ತ
ವಯಸ್ಸನಾದ ಕುಮಾರನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಪ್ರಯೋಗವು
ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಕುಮಾರನು ಗಳಿಯ
ಸುಮುಖನೊಡನೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ
ನದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಡಲು ತೆರಳಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು
ಕಂಡಿ ಸುಸ್ತಾದ ಸುಮುಖನು ದಂಡಲ್ಲಿ ಬಂದು
ಕುಳಿತನು. ನೆರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಮಾರನು ಎಪ್ಪು
ಹೊತ್ತಾದರೂ ಮೇಲೆ ಬಾರದೇ ಇರುವದನ್ನು
ಕಂಡು, ಗಾಬರಿಯಿದ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸುಧಿ
ಮುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಕಂಡು ತಜ್ಞರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಎಪ್ಪು

ಹಡುಕಿದರೂ ರಾಜಕುಮಾರ ಪತ್ತೆಯಾಗದಿದ್ದಾಗ
ರಾಜ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತನು. ಇದೇ
ರಾಜ್ಯವೇ ಶೋಕಮಾರಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳಿತು.

ಇತ್ತೆ ಜರುಸಿಂಹನು ಕಂಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ
ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾರೋ ಅವನ ಕಾಲನ್ನು
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದಂತಾಯಿತು. ಅತ್ಯ ಕಣ್ಣ
ಹಾಯಿಸಿದಾಗ, ಮತ್ತೆ ಕನ್ನೆ ಅವನನ್ನು ಕೆಳಗೆ
ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ
ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞ ತಪ್ಪಿದಂತಾಯಿತು. ಪ್ರಜ್ಞ ಬಂದಾಗ
ಅವನೆಂದು ಅರವನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದನು.
ಅವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಜ್ಞ
ಬರುತ್ತೇನೋ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಿರಿಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಅವನು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟ ತಕ್ಕಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕುಣಿದಾಡಿದರು.

ಅದೊಂದು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ. ಆ ಕನ್ನೆ ಅಲ್ಲಿಯ
ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ
ಜರುಸಿಂಹನ ಎದುರು ಕುಡಿಯಲು ಮದಿರೆ,
ಸವಿಯಲು ಪಂಚ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು.
ತ್ರಿಮೇಣ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರತು,
ಹೊಸಜೆವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡನು. ದಿನಗಳಿಂದತೆ
ರಾಜಕುಮಾರ ಪತ್ತೆ ಕನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾದ.
ಅವಳ ಹೆಸರು ವಿಕಿರಣವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ

ಅವಳನ್ನು ಸಾಗರಿಕಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.
ಅವಳೂ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಿತಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಕ್ಷಣಿ
ಬಿಟ್ಟಿರುವಾರದಾದಲು.

ಒಂದು ದಿನ ಜರುಸಿಂಹನು ಅವಳ ತಂದೆಯೇ
ಬಳಿ ತೆರಳಿ, 'ಮಹಾರಾಜಾ, ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಹಳ
ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಾಗಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ನನಗೆ
ಧಾರೆ ಎರೆದುಕೊಂಡಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ
ರಾಜ ನೋಡುತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಜ್ಞ
ಅವನೆಂದು ಅರವನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದನು.
ಅವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಜ್ಞ
ಬರುತ್ತೇನೋ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಿರಿಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು
ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಮನೆ ಅಳಿಯನಾಗಿಯೇ
ಉಳಿಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಸಮೃದ್ಧಿ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ
ಮುಂದುವರಿಯೋಣ' ಎಂದನು.

ಸಾಗರಿಕಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಅವನ
ಸಂಪತ್ತು, ಗೌರವ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು
ಮದುವ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿಟ್ಟಿರೆ ಅವಳ ಜೀವತೆಯೇ
ಶ್ರೀಮಾತಿಕೆಯೂ ಹೋರಣೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ
ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸಂತ ಭವಷ್ಟು ನುಡಿದ್ದರು. ರಾಜನ
ಮಾತು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಕಣ ಜರುಸಿಂಹನಿಗೆ ತನ್ನ
ಹಳೆಯ ದಿನಗಳು ನೆನಿಸಿಗೆ ಬಂದವು. ತನ್ನ ಬಂಧು
ಒಳಗೊಂಡು ತೋರಿದು ಅವನು ಇಲ್ಲಿಯೇ
ವಾಸಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಗರಿಕಳನ್ನು ಸಾಕಿ
ಬೆಳೆಸಿದ ದಾಸಿಗೆ ಜರುಸಿಂಹನೇ ಅವಳಿಗೆ